

ת"ד 7361/04/15 - מדינת ישראל נגד נתן פיסמן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 7361-04-15 מדינת ישראל נ' פיסמן

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נתן פיסמן

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון

גזר דין - בהעדר הצדדים

בפני הסדר טיעון "מסגרת" .

ההסדר מהווה מתחם ענישה ראוי.

הסנגוריה מבקשת שלא לפסול הנאשם כלל וזאת בשל טענה לאחריות תורמת ברף גבוה של המעורב. רוכב
אופניים כבן 16.

לצורך בדיקת טיעונים אלו - נמסר תיק החקירה לעיוני.

לא מצאתי כל פגם בעובדה כי הבוחן המשטרתי הגיע רק משחלפו 3 ימים מקרות התאונה. קביעה זו מבוססת
על העובדה כי בסמוך לאירוע צולם מיקומו המדויק של רכב הנאשם במקום האימפקט. אין כל טענה כי חלו
שינויים בטופוגרפיה של מקום התאונה, או בשדה הראייה . חלוף הזמן איננו משנה נתוני המקום.

אשר לטענת הנאשם כי הרוכב הוסתר מעיניו של הנאשם בשל שלט - הנמצא במקום - בדו"ח הבוחן התייחסות
לכך - המדובר בהפרעה מינורית.

מכל מקום, הריני קובעת כי הנאשם אמור היה להבחין ברוכב לפני שהאחרון הגיע לאזור ה"שלט" וכן לאחר
שחלף על פני אזור זה. טענה נוספת בפי הסנגוריה, לפיה עפ"י עדות נהג האמבולנס - הרוכב - כאמור נער
כבן 16, נטל אחריות באוזני המצהיר.... במקביל, בתיק החקירה, עדותו של שוטר רס"ר יעקב יואב אשר
הוזעק למקום התאונה וסיפר כי הנער מסר כי "רכב מהר מאוד והיה בדרכו לעבודה" - לכאורה רשלנות
תורמת.

למעשה המדובר בעדות שמיעה. אף אם אניח לטובת הנאשם נכונותה - הריני קובעת כי המדובר בתרומת
רשלנות מזערית.

קיימת ידיעה שיפוטית בדבר מהירותם של אופניים ביחס למהירות כלי רכב אחרים, רכב פרטי/ אוטובוס וכו'.

אינני מתעלמת מכך שבכיוון רכיבת האופניים שיפוע, עובדה המגדילה מהירותו הפוטנציאלית (עפ"י צילום - המדובר באופניים רגילים לא אופני מרוץ), עדיין אין המדובר במהירות הזזה למהירות הפוטנציאלית בה עלול להגיע רכב פרטי הנוסע במורד הכביש. על הנאשם חובה לצפות הגעתו של רכב ומקל וחומר עליו לצפות הגעת הרוכב.

למעשה, מעדות הנאשם עולה כי עד לאימפקט עצמו, כלל לא הבחין כלל ברוכב. בהתחשב בשדה הראייה, הריני קובעת כי מחדלו להבחין ברוכב מהווה רף משמעותי של רשלנות.

אשר לנטילת האחריות לתאונה ע"י הנער כמצוטט לכאורה ע"י נהג האמבולנס - ביהמ"ש לתעבורה קובעת האחריות עפ"י החוק והפסיקה ואינו נזקק לחוות דעתו של הנער אשר ספק אם בגילו הצעיר למד הוראות פקודת התעבורה ותקנותיה....

בצד אמירה זו, יש לקבל דברי השוטר כי הנער רכב במהירות גבוהה - כל זאת, בפרספקטיבה של המהירות המקובלת ברכיבה שגרתית באופניים.

אשר לעונש הראוי -

מתחם ענישה נע בין 3 - 9 חודשי פסילה.

לנאשם וותק נהיגה משנת '92. בעברו 14 הרשעות קודמות, ביניהן, תאונת דרכים משנת '93. דע עקא - כשלוש שנים לפני התאונה הנדונה בפניי, ביצע עבירה זזה (מסוג ברירת משפט).

ראה הרשעה 2 - אי ציות לתמרור 431 (פניית פרסה) זו העבירה בה כשל היום.

אשר לחבלה - מדובר בחבלה של ממש (אם כי המדובר ברף נמוך של חבלה).

בקביעת עונשו של הנאשם, ניתן משקל להודאתו באשמה, אשר חסכה הטרחת העדים וביטול זימונם של הצדדים. יש לקוות כי הודאה זו באשמה אכן מבטאת הפנמה מלאה של טעותו ומכאן ואילך - יקפיד משנה הקפדה בנהיגתו.

עוד ניתן משקל לקולא למצבו המשפחתי ולכך שזקוק לרישיון נהיגתו לצורכי פרנסתו.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1,500 או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 80 ימים.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ו, 22 מאי 2016, בהעדר הצדדים.